

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/105/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200197
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318200197.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcov 1/ Q. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. M. XXX/XX, A. - M., 2/ C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, 3/ N. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. M. XXX/XX, A. - M., zastúpení JUDr. Jurajom Stráhlom, advokátom so sídlom Dolný Val 21/180, Žilina, IČO: 42 067 511, proti žalovanému AGRISLOV, s.r.o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava, IČO: 35 910 925, zastúpenému JAKUBIS & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 7 499,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 8C/4/2018-84 zo dňa 26. júna 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/4/2018-94 zo dňa 20. septembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

V ostatnej časti, pokiaľ bola žaloba žalobcov zamietnutá, odvolaním nenapadnutej, p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie po tom, čo zamietol žalobu medzi účastníkmi, nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil ust. § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že žalobcovia ako právni nástupcovia po pôvodnom veriteľovi nedisponovali potrebnými dokladmi o uhradení pohľadávky.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný. Poukázal na to, že ako úspešný účastník v konaní, má nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru nepostupoval správne ani v tom, keď jeho odvolanie zo dňa 26. 08. 2019 nepredložil odvolaciemu súdu a považoval ho za návrh na opravu rozhodnutia.

3. Žalobcovia vo svojom vyjadrení žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukazovali i na samotný postup konateľa spoločnosti pred podaním žaloby, keď tento žiadal o predĺženie lehoty na zaplatenie spornej čiastky a nespochybňoval pridelenie nenávratného príspevku. Zomrelá právna predchodkyňa žalobcov taktiež vystavila faktúru v zmysle zmluvy až po potvrdení konateľa spoločnosti, že príspevok bol spoločnosti vyplatený.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v napadnutej časti, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia.

6. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje výnimku zo zásady úspechu, resp. neúspechu účastníka v konaní pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a jeho účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone.

7. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia potom dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že s prihliadnutím na postoj účastníkov v konaní, ako i na dôvody, ktoré viedli žalobcov k podaniu žaloby, by priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanej strane bolo neprimerane prísne. Zároveň prihliadol i na okolnosti na strane žalovaného, kde sa jedná o právnickú osobu, ktorej nepriznanie nároku na náhradu trov konania v tomto prípade nemôže spôsobiť existenčné problémy.

8. Z tých istých dôvodov potom odvolací súd nepriznal žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania, aj keď boli v odvolacom konaní úspešní, lebo posúdenie otázky hodnej osobitného zreteľa, a tým i úspešnosti účastníkov v konaní záviselo výlučne od posúdenia súdu.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).